

LAÏCAT XXI. Congrés del Laïcat a Catalunya

«Ser més Església, servir més el món»

Un grup de cristians de les diòcesis catalanes i de diverses procedències eclesials impulsa una gran trobada al Monestir de Poblet, els dies 2 i 3 d'octubre de 2015.

QUI SOM? Som un grup de laics de totes les diòcesis catalanes, d'experiències eclesials diverses, que estem teixint una xarxa de complicitats per enfortir la nostra identitat laïcal amb el propòsit de ser més Església i servir més el món, des del compromís i el testimoniatge.

QUÈ FEM? Des de fa dos d'anys estem en camí recollint propostes i aplegant il·lusions vers la celebració d'un Congrés del Laïcat per al mes d'octubre d'enguany que volem que sigui un lloc de vivència d'eclesialitat, celebració i pregària per acostar-nos més a Déu i sentir-nos més a prop dels nostres germans.

COM HO FAREM? Estem organitzant una trobada dinàmica i creativa per escoltar, opinar i renovar la nostra espiritualitat. Volem compartir i renovar l'experiència de ser cristians avui enmig del món. Al voltant dels tres eixos del Congrés: Laics en l'Església, Cristians en el món i Espiritualitat laïcal, s'oferiran una vintena d'activitats en què participar, en diversos formats: tallers, conferències, taules rodones, espais d'experiència, conduïts per laics, religiosos i preveres d'arreu de les nostres diòcesis. El Congrés serà un

LAÏCAT XXI

espai de convivència amb gent de diverses procedències i generacions, acollits per la comunitat de Poblet.

QUAN SERÀ? El Congrés tindrà lloc els dies 2 i 3 d'octubre d'enguany al Monestir de Poblet. Començarà el dia 2 amb una vetlla de pregària i al llarg de tot el dia 3 tindran lloc un seguit de tallers, conferències, espais de pregària i convivència que acabaran amb una Eucaristia.

PER QUÈ HO FEM? Volem posar en valor i compartir l'herència del Concili Vaticà II quant a la teologia del laïcat que ens crida al compromís amb l'Església i amb el món, des de la nostra llibertat, la nostra situació familiar i laboral i el nostre compromís cívic.

Més informació i inscripcions a:

www.laikatXXI.cat

@laikatxxi

[facebook.com/laikatxxi](https://www.facebook.com/laikatxxi)

laikatXXI@gmail.com

Monestir de Poblet, 2 i 3 d'octubre de 2015

AJUDANT A VIURE

Església, serventa dels pobres

Animo a llegir amb atenció la Instrucció Pastoral que hem aprovat els bisbes espanyols el passat mes d'abril. És una mirada en profunditat a la situació i a l'increment de l'empobriment material i espiritual, que afecta a persones, famílies i pobles, sense oblidar mals morals com la corrupció, un greu afront a la nostra societat, una conducta èticament re-

provable i un greu pecat.

Una situació a la que està contribuint també l'empobriment espiritual: la indiferència religiosa, l'oblit de Déu i la despreocupació per les qüestions fonamentals sobre l'origen i destinació transcendent de l'ésser humà. La regeneració personal i social demana una major estima al bé comú, s'origina en les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe en Déu, que do-

na claredat i fermesa a les nostres valoracions ètiques. Saber-nos criatures estimades de Déu ens condueix a la caritat fraterna que, al seu torn, ens apropa a Déu i ens fa reconèixer-lo en els més fràgils i en les perifèries existencials.

És urgent eliminar les causes estructurals de la pobresa afavorint creació d'ocupació digna i estable; Administracions que assumeixin la seva responsabilitat de mantenir l'estat social de benestar amb recursos suficients; societat civil que jugui un paper actiu i compromès; un Pacte Social contra la pobresa; un mercat amb responsabilitat social a favor del bé comú; que tots orientem les nostres vides cap a actituds austeres i models de consum sostenibles; que ens impliquem en la promoció dels més pobres i desenvolupem iniciatives conjuntes, treballant en «xarxa» i recolzant-les també amb recursos eclesials; que les pròpies dificultats no ens impedeixin escoltar el clam d'altres pobles més pobres i ajudem al seu desenvolupament integral.

Sabem que els problemes socials tenen causes més profundes que les purament materials: manca de fraternitat i absència d'un veritable humanisme que permeti assumir els valors espirituals superiors: l'amor, l'amistat, l'oració i la contemplació. Per això la proclamació de l'Evangelí sempre ha anat acompanyada de la promoció humana i social. La triple tasca de l'Església: anunci de la Paraula, celebració dels Sagraments i servei de la Caritat, s'impliquen mútuament i no poden separar-se. Per a l'Església la Caritat és manifestació irrenunciable de la seva pròpia essència i es tradueix en un compromís social que sigui transformador de les persones i de les causes de les pobreses, que denunciï, que alleugi el dolor i el sofriment, i que ofereixi propostes concretes per ajudar a posar en pràctica els valors de l'Evangelí de Jesús.

En el document citat es qualifica el recte exercici de la funció pública com una forma exquisida de caritat, i s'ha de manifestar en la manera justa de governar, en la promoció de polítiques equitatives, humanitzadores i transparents, en col·laboració necessària amb altres governs.

I, sense oblidar que els cristians tenim el repte d'exercir una caritat més profètica alçant la veu en favor d'un major nivell d'exigència moral en la nostra societat, acaba presentant vuit propostes de gran calat per a viure el compromís caritatiu, social i polític.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

Exercicis espirituals

Organitzats per l'Àrea de Litúrgia i d'Evangelització

«Els signes de fe i el 4t Evangelí»

Del 5 de juliol, 19 h, a l'11 de juliol, després de dinar,
a Raïmat-Claver

Acompanyament: Mn. Ramon Prat

Inscripcions: P. Ignasi Salat, s.j. - tel. 649 032 313

Preu: 150 €

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

ELISENDA ALMIRALL

Fer-se gran dins l'Església

Diumenge 17 de maig es va celebrar a Montserrat la cloenda del 10è aniversari del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. L'Elisenda Almirall, de la parròquia de St. Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú i membre de la Delegació de Joventut de Sant Feliu, va ser dels joves que van arribar al Monestir caminant... i una de les primeres persones que va rebre la confirmació de mans del bisbe Agustí Cortés.

Com vàreu viure la jornada, els joves?

El clima que es va crear durant la cloenda va ser molt emotiu. Alguns dels joves van prendre consciència que també formaven part de la història del bisbat i això és important. A la pujada a Montserrat volíem evocar l'Església pelegrina, aquella que camina malgrat les inclemències, la que no s'atura pels entrebancs. Amb aquest camí fet, doncs, ens presentem als peus de la Mare confiats que la seva companyia ens ajudarà a anar descobrint la ruta.

Què va significar rebre la confirmació?

La confirmació va significar un *fer-se gran* dins l'Església, un punt d'inflexió per voler conèixer a fons el Crist que ens havien ensenyat a casa. A part de la família, en aquest inici haig de donar les gràcies al vicari de la parròquia, que va ser qui amb el seu exemple va mostrar-me que valia la pena comprometre's i arromangar-se per l'altre i per Jesús.

Quina és la clau de la bona sintonia entre joves de la diòcesi?

Una de les claus d'aquest sentir-se de «Sant Feliu Jove» crec que ha estat el fet de treballar en xarxa, sumar realitats... Només avançant conjuntament i conscients que som guiats per l'Esperit podem transmetre als adolescents i joves l'alegria de creure i, així, encoratjar-los a pujar al vaixell que tant estimem.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels orfes

Oh Maria!, tu saps què és l'amor d'una mare, tu que has ofert tot el teu amor i la teva vida al nostre Salvador, Jesús.

Et demanem que protegeixis tots els orfes del món.

Serveix-te de nosaltres per tal de donar-los l'amor tendre que les seves mares i els seus pares els haurien donat.

Ja que nosaltres som estimats pel teu Fill, tu ens permetràs de donar el mateix amor i la mateixa tendresa a aquells que han perdut els pares.

Mare santíssima, juntament amb tu i amb els àngels, cantarem al Regne del cel lloances al Senyor que ens estima tant que ningú no pot dir: «No tinc ni pare ni mare.»

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Kafka, Pascal, Hello y Einstein

Franz Kafka, judío observante de la misma época de Nietzsche, tiene un **aforismo** —sentencia breve y doctrinal que se propone como **máxima**— sobre una **corneja**. La corneja es una «*ave rapaz nocturna, más pequeña que el búho, con un pico fuerte, especie de cuervo, que emigra al centro de Europa en invierno*».

Kafka, con su inteligencia, nos hace observar: —«Algunos dicen que **“una sola corneja podría destruir el cielo”**.

—Pero ello no constituye **ninguna prueba contra el cielo**.

—**Porque el cielo** significa precisamente... **imposibilidad de cornejas**.»

Bias Pascal, matemático, geómetra y filósofo católico, decía que:

—«Es una larga y extraña guerra aquella en la que la **violencia** se empeña en oprimir la **verdad**. Todos los esfuerzos reunidos de la **violencia**, no alcanzan a debilitar la **verdad**. No hacen sino enaltecer la **verdad** aún más.»

Ernesto Hello, intelectual y escritor católico francés, explica:

—«No es lo mismo: **incomprensible** que **ininteligible**.

—**Incomprensible**, nos dice que está por encima de la inteligencia.

—**Ininteligible**, está por debajo. Es el **objeto** que **falta** a la **inteligencia**. **Incomprensible**: es el **misterio**.»

En votación hecha por los medios de comunicación social más importantes del mundo, fue **elegido** como el «**Científico más importante del siglo xx**» el doctor **Albert Einstein**. Suya es la frase:

—«Lo más **maravilloso** que podemos **experimentar** es: **el misterio**.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La radiografía de una sonrisa

Hace unos días, en un encuentro con las religiosas y los religiosos de la diócesis de Roma, en el marco del Año de la Vida Consagrada, el Papa respondió sabiamente a cuatro preguntas.

Entre sus reflexiones, recordaba el beneficio de acompañar con la sonrisa el servicio realizado: «La sonrisa de las religiosas abre el corazón.»

A la sonrisa, no le basta ser gesto de educación. Hablando a las familias, decía el Papa que «la buena educación es muy importante». Un gran obispo, san Francisco de Sales, solía decir que «la buena educación es ya media santidad». «Pero, atención, en la historia hemos conocido también un formalismo de las buenas maneras que puede convertirse en máscara que esconde la aridez del ánimo y el desinterés por el otro. Nosotros, en cambio, entendemos la buena educación en sus términos auténticos, donde el estilo de las buenas relaciones está firmemente enraizado en el amor al bien y al respeto del otro.»

Que la sonrisa de nuestra Madre María nos ayude a que, con la sonrisa en los labios, seamos testimonios de amor auténtico a Dios y a los hermanos. Ser gota de aceite misericordioso que se extiende imperceptiblemente, pero que produce sus efectos.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 15. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid 1809 - València 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850). Sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, verge.
- 16. ■ Dimarts** [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. iv); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir; santa Lutgarda, verge.
- 17. ■ Dimecres** [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. xvii); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.
- 18. ■ Dijous** [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.
- 19. ■ Divendres** [2Co 11,18.21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. Sant Romuald (s. x-xi), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980). Sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).
- 20. ■ Dissabte** [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.
- 21. ■ † Diumenge vinent**, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jb 38,1.8.11 / Sl 106 / 2Co 5,14-17 / Mc 4, 35-41]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. Jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

DIUMENGE XI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 17,22-24)

Això diu el Senyor: «També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancatge, i el plantaré visiblement en una muntanya ben alta, en una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota mena s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo sóc el Senyor. Jo abaixo els arbres alts i faig créixer els menuts, asseco els arbres verds i faig reverdir els secs. Sóc jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré.»

▶ Salm responsorial (91)

R. *És bo de lloar-vos, Senyor.*

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor, / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,6-10)

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que mentre vivim en el cos, vivim com emigrats lluny del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure, sense veure'; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos, per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos, com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre el que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 4,26-34)

En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està llevat, la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dintre les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega.»

Deia també: «¿A què podem comparar el Regne de Déu? ¿Quina paràbola li escauria? És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra.»

Jesús anunciava el Regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

▶ Lectura del libro del profeta Ezequiel (Ez 17,22-24)

Esto dice el Señor Dios: «Arrancaré una rama del alto cedro y la plantaré. De sus ramas más altas arrancaré una tierna y la plantaré en la cima de un monte elevado; la plantaré en la montaña más alta de Israel, para que eche brotes y dé fruto y se haga un cedro noble. Anidarán en él pájaros de toda pluma, anidarán al abrigo de sus ramas. Y todos los árboles silvestres sabrán que yo soy el Señor, que humilla los árboles altos y ensalza los árboles humildes, que seca los árboles lozanos y hace florecer los árboles secos. Yo, el Señor, lo he dicho y lo haré.»

▶ Salmo responsorial (91)

R. *Es bueno dar gracias al Señor.*

Es bueno dar gracias al Señor / y tañer para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y por la noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como la palmera, / se alzaré como cedro del Líban; / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso; / para proclamar que el Señor es justo, / que en mi Roca no existe la maldad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 5,6-10)

Hermanos:

«Siempre tenemos confianza, aunque sabemos que, mientras vivimos, estamos desterrados lejos del Señor. Caminamos sin verlo, guiados por la fe. Y es tal nuestra confianza, que preferimos desterrarnos del cuerpo y vivir junto

al Señor. Por lo cual, en destierro o en patria, nos esforzamos en agradarle. Porque todos tendremos que comparecer ante el tribunal de Cristo, para recibir premio o castigo por lo que hayamos hecho mientras teníamos este cuerpo.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 4,26-34)

En aquel tiempo, decía Jesús a las turbas:

«El Reino de Dios se parece a un hombre que echa simiente en la tierra. Él duerme de noche, y se levanta de mañana; la semilla germina y va creciendo, sin que él sepa cómo. La tierra va produciendo la cosecha ella sola: primer los tallos, luego la espiga, después el grano. Cuando el grano está a punto, se mete la hoz, porque ha llegado la siega.»

Dijo también: «¿Con qué podemos comparar el Reino de Dios? ¿Qué parábola usaremos? Con un grano de mostaza: al sembrarlo en la tierra es la semilla más pequeña, pero después, brota, se hace más alta que las demás hortalizas y echa ramas tan grandes que los pájaros pueden cobijarse y anidar en ellas.»

Con muchas parábolas parecidas les exponía la Palabra, acomodándose a su entender. Todo se lo exponía con parábolas, pero a sus discípulos se lo explicaba todo en privado.

La faç de Crist, fragment de l'es-cultura de Francisco Salzillo La Flagel·lació de Crist. Museo Salzillo (Múrcia)

COMENTARI

La llavor que creix tota sola

Jesús parla del Regne de Déu en paràboles i nosaltres no podem donar per descomptat que les entenem tot seguit. Per entendre-les no cal un talent especial, sinó una fe profunda. Jesús no diu res que no sapiguem. Parla d'allò que és nou, inesperat. Hem d'entendre que Déu és tot altre i que actua d'una manera diferent que els éssers humans. Però alhora és tan humà que, malgrat que no l'entenguem, hem de dir: Sí, és així, així ha de ser; m'ho diu a mi i ho he d'aprendre.

Amb la paràbola de la llavor que creix sola, Jesús ens vol dir que no tenim cap motiu per al descoratjament quan nosaltres no podem veure gairebé res del creixement amagat i misteriós del Regne de Déu. Es manifestarà el dia de la collita.

La llavor que creix sola donarà unes espigues ufanes en la collita. La imatge del gra de mostassa parla també de la poderosa actuació de Déu que es manifesta a través de la Paraula de l'Evangelí. És la narració d'un creixement en contrast: una llavor petitíssima que és imatge del Regne de Déu. La llavor de mostassa és una realitat quasi invisible, sovint envoltada d'incomprensió i de fracàs. Però l'antítesi és l'esplendor de l'èxit final: la planta de mostassa a prop del llac de Tiberíades pot créixer fins a tres metres d'alçada, «amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra».

Totes dues paràboles són la narració d'un creixement. El text posa a la llum el misteriós dinamisme que hi ha entre els dos pols, el de la llavor i el de l'arbre, el del gra de blat i el de l'espiga.

El pagès ha sembrat tirant la llavor i se n'ha anat a reposar i tanmateix aquella llavor està carregada d'energia i continua tota soleta el seu itinerari automàticament —*automatè*, com diu l'original grec. Déu ja ha plantat el seu Regne: aquest arriba inesperadament, amagat, paradoxal. Jesús diu: com l'acció meravellosa de Déu fa créixer una gran planta d'una llavor de mostassa, així seguirà el magnífic compliment del Regne.

L'Evangelí suggereix una actitud: ens cal esperar. Sí, la realització del Regne no depèn de nosaltres, sinó de Déu. Per part nostra, cal que estiguem disponibles al do de Déu, confiant en la seva Paraula que creix en la interioritat del nostre cor. Ens cal conrear la interioritat.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

**ANY DE LA VIDA
CONSAGRADA**

Teresa de Jesús

El Llibre de la Vida (IV)

El seu nou estil de vida preocupa seriosament el seu pare. Com a remei, l'interna al monestir de les Agustines. Teresa afronta amb to positiu aquella actitud autoritària. Al monestir, s'hi eduquen joves de la noblesa. Als vuit dies s'hi troba millor que a casa: amb tota naturalitat ens diu que les joves de l'internat estaven contentes amb ella. Després d'un any i mig, una malaltia l'obliga a abandonar la residència. Es trasllada a viure amb la seva família, s'espera que el clima sa del poble l'enforteixi. Allà devora lectura bona, fet que l'inclina cap a la vida religiosa.

La vocació de Teresa es configura en la lluita. De molt enemiga a ser monja, arriba a enfrontar-se al seu pare per aconseguir-ho. Decideix ingressar al convent de l'Encarnació. Ella mateixa critica aquesta decisió perquè no té fonament, diu. Com no aconsegueix convèncer el seu pare, fuig. No obstant això, sent tal dolor com si se li deslloriguessin els ossos. Aviat canviarà la seva actitud: el gran goig de ser monja mai més em va faltar. La seva determinació es concreta en dues opcions: prioritzar la vida religiosa i no viure sense oració. Les dues tindran, en ella, un calat vitalici.

Ester Díaz S., c.m.

**L'Episcopal bateja l'aula
de Batxillerat Artístic**

El Col·legi Episcopal ha volgut homenatjar al professor i pintor lleidatà Víctor Pérez Pallarés, posant el seu nom a l'aula del Batxillerat Artístic del centre. A l'acte de descoberta de la placa commemorativa hi ha assistit el propi pintor, acompanyat dels representants del Col·legi Episcopal, del bisbe Mons. Joan Piris, de l'alcalde de la ciutat i del director del Departament de Cultura.

L'artista lleidatà ha agraït a tots els presents aquest homenatge simbòlic i ha recordat els seus anys de do-

cent en aquest centre educatiu. Durant l'acte, celebrat el dijous 7 de maig, el bisbe de Lleida ha remarcat que educar és un art i ha explicat que la societat lleidatana creixerà si, entre tots, creiem en l'esperit de superació i en la capacitat de creació.

**El bisbe Joan demana comunicar
amb claredat i tendresa**

Amb motiu de la celebració de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, Mons. Joan Piris ha posat la família com exemple d'un ambient privilegiat on practicar la bona comunicació. Ha estat durant la roda de premsa que s'ha celebrat al palau episcopal, divendres 15 de maig. El bisbe de Lleida ha basat el seu missatge en els emesos pel papa Francesc i la Conferència Episcopal en relació a la institució de la família. Al voltant d'ella, enguany, s'ha centrat el lema de la Jornada Mundial. «La seva funció relacional, en un entorn emocional insubstituïble, fa que sigui el primer espai d'humanització i socialització, on aprenem a comunicar-nos i a estimar», ha dit Mons. Piris als periodistes.

Ha estat llavors quan ha reconegut als periodistes que la família perfecta no existeix, «però quan a casa s'aprèn a comunicar, a escoltar els altres, a parlar de manera respectuosa expressant el propi punt de vista sense negar el dels altres, som constructors de diàleg i de reconciliació, i la societat se'n beneficia».

Jornada Interdiocesana de Joventut

El dissabte 9 de maig, més d'un centenar d'agents de Pastoral de Joves —catequistes, monitors, responsables de la pastoral de les escoles, entre d'altres— es

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere
Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 14 de juny:**
—Visita Pastoral a Torrebesses i Llardecans.
- **Dimecres, 17 de juny:**
—10 h, cloenda de curs de Vida Creixent. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Dissabte, 20 de juny:**
—10 h, Trobada de Missions. Cova del P. Palau.
—Visita Pastoral a Bell-lloc.
- **Diumenge, 21 de juny:**
—Visita Pastoral a els Alamús.

van reunir al Seminari Conciliar de Barcelona per participar a la primera Jornada Interdiocesana de Joventut, que portava per títol «Cridats a quelcom gran».

La trobada es va iniciar amb la presentació per part del director del SIJ i delegat de Joventut de Barcelona, Mn. Bruno Bérchez. Després de la pregària, en Lluís Plana, delegat de Joventut d'Urgell, va donar pas a la xerrada principal del dia: «Com acompanyar els joves d'avui dia.»

Més tard, els delegats de Sant Feliu i Terrassa, Carles Muñoz i Mn. Xavier Farrés, van presentar el decàleg del bon acompanyant, un document, elaborat per tots els delegats, pensat per a donar pistes als agents de Pastoral de Joves. A la tarda, els assistents es van dividir en diferents grups per escoltar el testimoni d'un acompanyant en alguna realitat del món social. A continuació, es va celebrar l'Eucaristia, presidida pel bisbe Francesc Pardo. Tots van coincidir, en cloure la jornada, en les ganes de repetir l'experiència.

AYUDANDO A VIVIR

Iglesia, servidora de los pobres

Animo a leer con atención la Instrucción Pastoral que hemos aprobado los obispos españoles el pasado mes de abril. Es una mirada en profundidad a la situación y al incremento del empobrecimiento material y espiritual, que afecta a personas, familias y pueblos, sin olvidar males morales como la corrupción, una grave afrenta a nuestra sociedad, una conducta éticamente reprobable y un grave pecado.

Una situación que también está contribuyendo al empobrecimiento espiritual: la indiferencia religiosa, el olvido de Dios y la despreocupación por las cuestiones fundamentales sobre el origen y destino trascendente del ser humano. La regeneración personal y social pide una mayor estima al bien común, se origina en las virtudes morales y sociales y se fortalece con la fe en Dios, que da claridad y firmeza a nuestras valoraciones éticas. Sabemos criaturas amadas de Dios nos conduce a la caridad fraterna que, a su vez, nos acerca a Dios y nos hace reconocerlo en los más frágiles y en las periferias existenciales.

Es urgente eliminar las causas estructurales de la pobreza favoreciendo la creación de empleo digno y

estable; Administraciones que asuman su responsabilidad de mantener el estado social de bienestar con recursos suficientes; sociedad civil que juegue un papel activo y comprometido; un Pacto Social contra la pobreza; un mercado con responsabilidad social a favor del bien común; que todos orientemos nuestras vidas hacia actitudes austeras y modelos de consumo sostenibles; que nos impliquemos en la promoción de los más pobres y desarrollemos iniciativas conjuntas, trabajando en «red» y apoyándonos también con recursos eclesiales; que las propias dificultades no nos impidan escuchar el clamor de otros pueblos más pobres y ayudemos a su desarrollo integral.

Sabemos que los problemas sociales tienen causas más profundas que las puramente materiales: falta de fraternidad y ausencia de un verdadero humanismo que permita asumir los valores espirituales superiores (el amor, la amistad, la oración y la contemplación). Por eso la proclamación del Evangelio siempre ha ido acompañada de la promoción humana y social. El anuncio de la Palabra, celebración de los Sacramentos y servicio de la Caridad, (la triple tarea de la Iglesia), se implican

mutuamente y no pueden separarse. Para la Iglesia, la Caridad es manifestación irrenunciable de su propia esencia y se traduce en un compromiso social que sea transformador de las personas y de las causas de las pobrezas, que denuncie, que alivie el dolor y el sufrimiento, y que ofrezca propuestas concretas para ayudar a poner en práctica los valores del Evangelio de Jesús.

En el documento citado se califica el recto ejercicio de la función pública como una forma exquisita de caridad, y se manifestará en la manera justa de gobernar, en la promoción de políticas equitativas, humanizadoras y transparentes, en colaboración necesaria con otros gobiernos.

Y, sin olvidar que los cristianos tenemos el reto de ejercer una caridad más profética alzando la voz en favor de un mayor nivel de exigencia moral en nuestra sociedad, termina presentando ocho propuestas de gran calado para vivir el compromiso caritativo, social y político.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737